

NOTA DE PREMSA. Barcelona, 26 de gener de 2024

ELS BISBES PARLEN DE LA XXVIII JORNADA MUNDIAL DE LA VIDA CONSAGRADA

Recull de les cartes dominicals dels bisbes de Catalunya

El proper divendres dia 2 de febrer, quaranta dies després del naixement de Jesús, l'Església celebra la festa de la Presentació del Senyor, coneguda popularment com la festa de la Candelera, data en què es beneeixen els ciris que simbolitzen Crist, que és la llum del món. Amb motiu d'aquesta festa, l'Església celebra la XXVIII Jornada Mundial de la Vida Consagrada, que recorda el do per a l'Església i per al món de les persones consagrades en la riquesa de carismes, inspirats per l'Esperit Sant a través de l'escolta i el discerniment comunitari.

Els bisbes de Catalunya centren els seus escrits dominicals a parlar de la XXVIII Jornada Mundial de la Vida Consagrada, així com del pàrenostre, d'estimar i aprofundir la litúrgia que celebrem, de la novetat de l'any, del Seminari Diocesà de Vic, del millor equip i de l'evangelització com a criteri de discerniment.

El cardenal **Joan Josep Omella** recorda que “quaranta dies després de Nadal celebrarem la Presentació del Senyor al temple de Jerusalem” i que coincidint amb aquesta festa “cada 2 de febrer, l'Església també celebra la Jornada Mundial de la Vida Consagrada”. Expressa que “tots els batejats som cridats al seguiment de Crist”, que “pel baptisme rebem el regal de ser fills de Déu, germans de Jesucrist i temples vius de l'Esperit Sant” i que “com un fruit més d'això, hi ha hagut persones, les quals, per una vocació especial de Déu, es proposen seguir Jesucrist vivint un carisma determinat”. Afirmar que “les persones que assumeixen lliurement aquesta crida a la vida consagrada viuen els consells evangèlics de pobresa, castedat i obediència per amor al Regne del cel” i que “la persona consagrada a Déu viu un camí íntim de consagració amb Déu” i “sempre està motivada per donar-li més glòria i viure una trobada particular amb Jesús, que l'ha convidat a donar-li-ho tot, a consagrar-s'hi, i per Ell, amb Ell i en Ell fer un servei a la humanitat”. Comunica que “el proper divendres, a les 19.15 h, a la catedral de Barcelona celebrarem una Eucaristia, promoguda per la Delegació Diocesana per a la Vida Consagrada de l'Arxidiòcesi de Barcelona, juntament amb la Unió de Religiosos de Catalunya”, celebració eucarística que “ens permetrà trobar-nos amb persones que segueixen els diferents carismes suscitats per l'Esperit Sant en bé del Poble de Déu, per fer visible la comunió i la necessària

<https://twitter.com/gieccatalunya>

<https://www.facebook.com/GIEC-413149158880450/>

<http://fotografies.tarraconense.cat/>

<https://www.youtube.com/user/cetccatalunya>

complementarietat entre tots”. Finalment, ens convida a “donar gràcies pel do de la vida consagrada a Déu, tant per a l'Església com per al món” i demana que “no deixem de pregar pels consagrats perquè siguin sempre fidels a la crida del Senyor”.

El bisbe de Terrassa, **Salvador Cristau**, comunica que “aquest diumenge celebrem enguany a la nostra diòcesi la trobada dels religiosos i de la vida consagrada” per la proximitat amb la “festa de la Presentació del Senyor, imatge de la seva consagració al Pare i també, per tant, de tota vida consagrada a Ell”. Diu que “agraïnt a Déu aquest misteri, agraïm també el do de la vida consagrada i el testimoni dels nostres germans i germanes que viuen la seva consagració baptismal en la vida religiosa i en les diverses institucions i carismes de l'Església”. Recorda que “aquesta festa, provinent de l'antiga litúrgia de Jerusalem, té lloc 40 dies després del Nadal, moment en què la llei jueva disposava presentar els nadons i purificar les mares al temple després del naixement i circumcisió als 8 dies”. Expressa que “nosaltres, com a cristians, contemplem aquest misteri de la vida del Senyor que complia un precepte jueu”, però que “aquesta escena ens pot ajudar a preguntar-nos de quina manera ens vam presentar i ens continuem presentant -oferint- al Senyor en les nostres vides”. Manifesta que “en reviure aquest misteri, l'Església torna a donar la benvinguda a Crist” i que “aquest és el veritable sentit de la festa”: “És una festa de trobada entre Crist i la seva Església”. Explica que “l'Església ens demana que professem públicament la nostra fe en la Llum del món, llum que es revela a totes les nacions i a tots els homes i dones del món que esperaven i esperen la seva vinguda”. Finalment, prega que “en aquesta festa demanem al Senyor per l'Església, per la nostra diòcesi i per cadascun dels diocesans -laics, religiosos, diaques, preveres i bisbe-“, que com Simeó també nosaltres diguem: “Els meus ulls han vist el Salvador” i que “siguem, nosaltres aquesta llum en el món”.

El bisbe de Lleida, **Salvador Giménez**, recorda que “el divendres, 2 de febrer, els cristians celebrem una festa entranyable i popular, la Candelera”, data en la qual “els membres de la Vida Consagrada i els ancians s'alegren i commemoren la seva festa anual perquè, els primers, se senten identificats amb l'acte del Senyor i, els segons, volen fer seves les paraules dels ancians Anna i Simeó davant de Jesús a l'entrada del temple”. Afirmar que “a la nostra diòcesi comptem amb comunitats i grups de les dues realitats pastorals que pretenen donar a conèixer a la societat la seva vivència d'acord amb els valors evangèlics i donar gràcies per una vida plena de la presència de Déu, que discorre amb moltes alegries i amb algunes dificultats”. Considera que “el compromís social i l'oferta de salvació són les dues parts d'una mateixa realitat en què hem nascut, crescut i participat amb la resta d'amics i coneguts” i que “els indiferents o els qui no professen la nostra fe poden i han de demanar-nos sempre un testimoniatge coherent i, al mateix temps, mostrar respecte i alegria per compartir amb nosaltres la solució als problemes que planteja diàriament la societat en tots els àmbits: l'educatiu, el sanitari, l'esportiu o el cultural”. Manifesta que “els membres de les comunitats de religiosos disseminades per tota la geografia diocesana solen actuar segons aquest tarannà”, així com “també els grups de Vida Creixent, moviment apostòlic de l'Església catòlica que, després d'una llarga vida, mantenen la fe i treballen per transmetre-la a la

seva família”. Finalment, diu que “tots plegats han ajudat a l’elaboració de l’actual Pla Pastoral (2020-2024) amb el desenvolupament d’unes actituds personals que convenia conrear, com la contemplació i l’escolta, la fidelitat als compromisos, la humilitat i la senzillesa en el parlar i en l’escoltar, l’estil de vida comunitari i participatiu, l’estar sempre en servei, tenir disponibilitat i ser responsable”.

L’arquebisbe de Tarragona, **Joan Planellas**, diu que “«Vingui a nosaltres el vostre Regne» és la segona petició del parenostre” i que “és una demanda que no es pot pronunciar des de la tebior o la indiferència”, sinó que “requereix homes i dones coneixedors del pla de Déu per a la humanitat, somniadors del somni diví mateix, disposats a oferir les seves vides per a fer-lo possible, constants en la lluita i en la pregària”. Expressa que “el Regne que implorem en el parenostre és aquell mateix que Jesús ve a anunciar i a predicar: «Jesús recorria tot Galilea, ensenyant a les sinagogues, anunciant la bona nova del Regne i guarint entre el poble malalties i xacres de tota mena» (Mt 4,23)”. Afirmar que “el Mestre de Natzaret deixa entreveure el contingut d’aquest Regne a través dels seus ensenyaments i a través de les seves obres guaridores i alliberadores”, però que “sobretot Jesús ens mostra els misteris del Regne en la seva mateixa experiència personal, en la disposició a jugar-s’ho tot a fi que els camins del Pare esdevinguin viables en aquest món”. Considera que “el Regne sempre es construeix a través de la civilització de l’amor, educant i madurant en la cultura del respecte, de la fraternitat, d’anteposar el bé comú i el bé de l’altre a la pròpia pretesa seguretat”. Manifesta que “necessitem cridar una vegada i una altra que Jesús vingui a acompanyar-nos, que ens ajudi en la nostra comesa, perquè no podem donar fruit si no estem en Ell”. Finalment, demana que “fem nostra la pregària del Papa: «Vingui el vostre Regne és el mateix que dir: Veniu, Senyor Jesús. I Jesús diu: vinc de seguida. I Jesús ve, a la seva manera, però cada dia. Tinguem confiança en això. I quan resem el parenostre diguem sempre: Vingui el vostre Regne, per sentir en el cor: sí, sí, vinc, i vinc de seguida.»”.

L’arquebisbe d’Urgell, **Joan Enric Vives**, recorda que “s’acaben de complir els 60 anys de l’aprovació del primer document o constitució del Concili Vaticà II, la Constitució sobre “La Sagrada Litúrgia” (*Sacrosantum Concilium*)” i diu que “hem de valorar apropiadament que va ser aprovada el 4 de desembre de 1963, al final de la segona sessió del Concili, presidida pel Papa sant Pau VI, amb una votació pràcticament unànime dels Pares conciliars: 2.147 vots favorables i només 4 contraris”. Considera que “això té una gran importància en el moment present, on es detecta una certa confusió pel que fa a la fidelitat humil a l’autoritat eclesial i un cert desconcert envers la reforma eclesial volguda pel Concili ecumènic”. Afirmar que “la Litúrgia i el seu centre que és l’Eucaristia és “la font i el cim” de tota la vida de l’Església, de tota la vida cristiana” i que “n’hem de donar gràcies a Déu per aquell text que l’Esperit Sant va inspirar als Pares conciliars i que ha marcat positivament la nostra fe, la nostra oració i la nostra manera de viure el cristianisme des de fa 60 anys”. Considera que “cal redescobrir la dimensió contemplativa de la litúrgia per no caure en el formalisme d’unes celebracions banals, repetitives, impeding l’accés al misteri celebrat que realment vivifica”. Manifesta que “les orientacions i els principis de

la Constitució Litúrgica, són vigents i operants per a tota l'Església" i que "els ministres ordenats, amb tots els agents de pastoral, són impulsats a fomentar els processos de la formació litúrgica permanent dels fidels, a facilitar-los la familiaritat amb la Sda. Escripura -qüestió clau- i la seva participació activa en la litúrgia". Finalment, diu que "és necessari invitar de nou tots els agents de la pastoral litúrgica i tots els fidels a aprofundir en el text de la Carta Apostòlica del Papa Francesc "*Desiderio desideravi*" (29.VI.2022) sobre la formació litúrgica del Poble de Déu".

El bisbe de Sant Feliu de Llobregat, **Agustí Cortés**, diu que "per no caure en fórmules rutinàries i buides, volem ser conscients del que desitgem quan saludem l'amic amb la bella i senzilla fórmula "feliç any nou"". Expressa que "la novetat de l'any ve marcada, lògicament, pel calendari, és a dir, pel temps", "aquest misteri que intentem mesurar amb el rellotge" i expressa també que "aquest intent ens proporciona la il·lusió que així el dominem, quan en realitat és ell qui ens domina amb el seu poder implacable". Afirma que "conservem aquesta bella felicitació, sense pensar potser que el nostre amic d'aquí a un any serà més vell i que el temps li haurà arrabassat facultats i possibilitats de viure" i que "per això, desitjar un feliç any nou haurà d'incloure aquests desitjos": "Intenta afrontar el gran repte d'integrar l'envelliment"; "evita altres sortides, com la simulació i l'obstinació de cuidar tant l'aparença fins a obsessionar-te"; "pregunta't amb mi aquesta qüestió: com passar de la novetat del calendari a la novetat real, de la novetat de la fórmula convencional de les nostres salutacions a la novetat de la vida?"; "no deixo de desitjar per a tu el que tots diuen: que tinguis sort en el treball, en la convivència, la relació personal i afectiva, en la salut, en l'economia, etc."; "però el meu desig és més sincer i profund. Desitjo que siguis feliç "sent bona persona"" i "fins i tot desitjo per a tu quelcom més valuós", ja que "compartim el que significa ser feliç des de la fe en Crist" i "voldria que en la teva cerca de l'alegria més completa i autèntica, trobessis la novetat de Crist". Finalment, demana que "l'any nou sigui la vida de l'"home nou", aquesta vida que no deixa d'avançar en l'amor, que canta sense parar el càntic de lloança sempre nou, que és cada vegada més lliure i vinculada a Déu i als germans en el servei, que camina vers l'eternitat contagiant l'esperança...".

El bisbe de Vic, **Romà Casanova**, comunica que "aquest any 2024 s'escauen dues commemoracions significatives del nostre Seminari Conciliar: 275 anys de la seva institució i el 75è aniversari de la inauguració de l'actual edifici", efemèrides que "ens aboquen a valorar aquesta entitat eclesial, tan important per al nostre bisbat". Explica que "tots els seminaris posseeixen el títol de «conciliars», perquè tenen el seu origen en el concili de Trento, que va veure necessari que els futurs sacerdots rebessin una formació adequada, tant intel·lectual, com humana i pastoral" i que "aquest concili se celebrà en el segle XVI", però que, "donada la presència a Vic d'una institució de rang universitari que era capaç d'exercir les funcions que demanava el tridentí, no fou fins a l'any 1749 que es creà el Seminari Conciliar". Expressa que "l'increment del nombre de seminaristes i la intensa religiositat de la postguerra civil van fer necessari cercar un altre lloc on construir un nou edifici". Reconeix que "en el present no hi ha tantes vocacions ni tampoc religiositat com en temps passats", però remarca que "tenim

Seminari Diocesà” i que “en aquests moments són quatre els nois que s'estan preparant per a ser cridats un dia, si Déu vol, a rebre el sacerdocí apostòlic al servei del poble de Déu”. Així mateix, informa que “l'edifici del Seminari, per la seva banda, continua la seva funció de servei eclesial i social”. Considera que “el futur del Seminari resta expressat en la reforma que s'està realitzant a l'església de l'edifici” i que “l'encàrrec fet al Centro Alletti de Roma ha fet possible que tot el potencial d'aquest temple expressi, encara més, la bellesa de la fe cristiana”. Finalment, diu que “ja sabem prou on rau la formosor de la nostra creença: en el rostre de Crist” que és “el futur de la nostra Església, i, en aquesta, del nostre Seminari Diocesà”.

El bisbe de Tortosa, **Sergi Gordo**, comparteix una rondalla que explica que “dins una fusteria, es van reunir totes les eines de l'obrador per passar comptes de les seves diferències”. Diu que “el martell va assumir la presidència”, però que “l'assemblea li va notificar que li calia renunciar a tal càrrec” perquè “feia massa soroll” i “el martell va acceptar la renúncia”, però “amb una condició: que també s'expulsés el clau i el cargol”, els quals “van acceptar de marxar, però amb una condició: que també fos expulsada la llima”. Expressa que “la llima també hi va estar d'acord”, però amb la condició que “s'expulsés el metro que sempre es passa el dia prenent mides als altres segons la seva mida, com si ell fos l'únic perfecte”. Afegeix que “enmig de la tensió, va entrar l'amo de la fusteria” i “va començar a treballar amb totes les seves eines” i “la tosca fusta inicial es va convertir en un moble ben bonic”. Afirmar que quan la fusteria va quedar novament en silenci “la serra va prendre la paraula” i va dir que havia “quedat ben demostrat que tenim defectes, però el fuster treballa amb les nostres qualitats”. Aleshores l'assemblea “va prendre consciència de la fortalesa del martell, que els cargols i els claus unien i donaven força, que la llima era especial per afinar i treure les arestes, i també van observar que el metro era precís i exacte” i “es van sentir molt orgullosos de les seves qualitats i de treballar junts”. Manifesta que “aquesta paràbola ens fa adonar que cal «caminar junts», sinodalment, com a deixebles missioners del Senyor, que compta amb tots i cadascun de nosaltres, sumant les qualitats que cadascú tenim i no pas assenyalant els defectes dels altres”. Finalment, diu que “és un goig treballar junts a nivell pastoral, en equip, sempre en comunió i fraternalment, i més comptant sempre amb l'ajuda de Déu, que treu de nosaltres el millor que tenim dins nostre, que és do seu”.

El bisbe de Solsona, **Francesc Conesa**, diu que “el treball diocesà per elaborar un pla d'evangelització ha de tenir un criteri clar i ferm: que tot a l'Església ha d'estar al servei de l'anunci de l'Evangelí” i que “evangelitzar és la joia de l'Església”. Afirmar que “el papa Francesc ha posat l'accent en què tot ha d'estar en funció de l'opció missionera, de manera que totes les estructures de l'Església estiguin al servei de l'evangelització del món actual” i que “demana, per això, una reforma de les estructures per tal “que totes elles esdevinguin més missioneres, que la pastoral ordinària en totes les seves instàncies sigui més expansiva i oberta, que col·loqui els agents pastorals en constant actitud de sortida i afavoreixi així la resposta positiva de tots aquells que Jesús convoca a la seva amistat” (EG 27)”. Considera que “en el discerniment que estem realitzant a nivell diocesà, és molt important que ens preguntem com podem créixer

com a comunitat que anuncia l'alegria de creure en Jesucrist, quines coses, costums o institucions han de ser reformades perquè tot a la nostra comunitat diocesana estigui al servei de la missió" i demana que, "en les respostes a les qüestions que es presenten per al treball pastoral diocesà, tingueu en compte aquest criteri fonamental". Informa que "també el Sínode ha recordat que una Església sinodal està al servei de la missió". Finalment, expressa que "és tasca de tots nosaltres pensar què podem fer a la nostra Diòcesi perquè la missió d'anunciar l'Evangeli ocupi el centre de la vida de cada comunitat cristiana".

Poden trobar les glosses senceres al web de la Conferència Episcopal Tarraconense (<http://www.tarraconense.cat/>) i a la pàgina web de cada diòcesi:

- Barcelona: <https://esglesia.barcelona/cartes-dominicals/>
- Lleida: <http://www.bisbatlleida.org/documents/bisbe>
- Sant Feliu de Llobregat: <https://bisbatsantfeliu.cat/comunicacio/podcast-bisbe/>
- Solsona: <https://bisbatsolsona.cat/tipus-publicacio/full-diocesa/>
- Tarragona: <https://www.arquebisbattarragona.cat/arquebisbeplanellas/cartes-dominicals/>
- Terrassa: <https://www.bisbatdeterrassa.org/ca/bisbe/cartes-dominicals>
- Tortosa: <https://www.bisbattortosa.org/el-bisbe-de-tortosa/paraules-de-vida/>
- Urgell: <https://bisbaturgell.org/ca/category/la-veu-del-bisbe>
- Vic: <http://www.bisbatvic.com/full.htm>

Així mateix, poden trobar més informació sobre la XXVIII Jornada Mundial de la Vida Consagrada, a la següent pàgina web:

- XXVIII Jornada Mundial de la Vida Consagrada: <https://www.conferenciaepiscopal.es/2-de-febrero-jornada-de-la-vida-consagrada-2024/>

